

הַאֲזִינוּ

מתוך ספר לקוטי הלכות

עם נבל ולא חכם ... לבו

אמר רבנו ז"ל שכל זמן שיש אדם להאדם שום שכל עצמו אינו מקרב כלל, כמבאר על פסוק "עם נבל ולא חכם" - עמא דקבילו אורייתא ולא חפיימו (בסימן כג - לקוטי מוה"ר"ן חלק א). שעקר קבלת התורה היה רק על-ידי זה, על-ידי ששלקו את חכמתם לגמרי, כי אם היו מעמידים על חכמתם ושכלם לא היו יכולים לקבל את התורה.

כי כל השכל של כל העולם, אפלו של היראים והשירים, כל זמן שלא זכו לשפר תאוות לבם לגמרי לגמרי, כמו עור המעבד ממש בלי שום שמץ ריח בעלמא, עדין אין להם שום שכל כלל וכל שכלם הוא רק בבחינת המדמה שהוא פח הגוף פח הבהמיות מאחר שלא פשטו את גופם עדין לגמרי מבהמיות. וגם המדמה שלהם אינו מברר עדין לגמרי, על-כן עקר תקונם להתקרב לה' יתברך הוא על-ידי אמונת חכמים, בחינת (שמות יד) ויאמינו בה' ובמשה עבדו, דהיינו להתקרב לצדיקים אמתיים ולהאמין בהם ולבטל דעתו נגדם לגמרי כאלו אין לו שום שכל כלל. (הלכות תפילין ה', אות ל"ה)

וישמן ישראל ויבעט ... לבטו

כמו שכשהשם יתברך שולח אדם טובות, בנים ועשירות וכלי טוב יש שמכיר חסדי השם וטובו עליו על-ידי זה, ומתעורר להתקרב אליו בצדקה ומעשים טובים וכו', ויש חס ושלום להפך, בבחינת "וישמן ישראל ויבעט וכו'", כמובן להפך, כשהשם יתברך מנסה ומנסה את האדם ביסורין וצרות, חס ושלום, ובנדאי פונתו יתברך הוא הפל רק לטובה, כדי שיזכר על-ידי זה לשוב אליו יתברך, כמו שכתוב (איוב ל): "ויאמר פי שובון מאן וכו'". אבל מחמת גדל פח הבחירה, יש לפעמים שאדברא על-ידי הצרות חס ושלום נתעקם לבו ביותר מהשם יתברך. (הלכות פלאי בהמה ד', אותיות ד' ו')

ראש בני ישראל ראש השנה ראש חודש

כי גוי אבר עצות המה לבכח

עקר תקון התשובה הוא על ידי שלמות תקון העצה, כי באמת הפל חפצים ליראה את שמך ומתגעגעים לשוב להשם יתברך, אך אין יודעים עצה שלמה איך לשוב מני חשך אשר כל אחד נלכד בו כפי בחנתו. ובאמת עקר תקון העצה צריכין רק בעבודת ה', כי כל החכמות

כֵּסֶת פֶּה רַבִּי נַחֲמָן אֶתְרַסְאֵי

לזכרון נצח מוריני רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

ספור התקרבות בעל הפתק לרבינו נחל נבע מקור חכמה רבי נחמן מברסלב זיע"א ע"ר' ישראל קארוניר זצ"ל

עש ... אני נשארתי ב'תפיסה'. נכנס הקצין, וקשרו אותי, ושטרים עמדו על-ידי ושאלו אותי: היכן נמצא צבי רוונטל? אמרתי להם, שהוא הלך לירושלים. הלכו, ומצאו את ר' צבי על-יד עפולה. אמרו לו: ר' ישראל ואני נמצאים ב'תפיסה', ואתה מכרח לבוא! במוצאי-שבת חזרו עמו, ואז שחררוני מן ה'תפיסה'.

עש ביום א' נקראה אספה, ובמעמד גדולי הרבנים, ובראשם ר' מאיר קליער, זכרונו לברכה, נחתם כתב, שלפיו מתחייב ר' צבי, שלא לעמד בתוך ד' אמות של ר' ישראל, זכרונו לברכה. ונתן ר' צבי, זכרונו לברכה, תקיעת-כף על זה. אחרי המעשה בא לישיבה ואמר לי, שיש לו מה לספר, וספר לי הדברים בחשאי, ואני נצטערת על שלא היתה לר' צבי מסירות נפש.

עש נכנסתי לעיר וספרתי הדברים לר' ישראל, זכרונו לברכה. כששמע זאת, הוציא אנהה מלבו. לא עברו ימים אחדים, וספרו ... ההמשך מעבר לדף

וכפר אדמתו עמו ... לבמג

על-ידי קדשת ארץ-ישראל זוכין לסליחות עונות, בחינת 'וכפר אדמתו עמו' - 'אדמתו' דיקא שעל-ידי אדמתו בחינת ארץ-ישראל אדמת קדש על-ידי זה נתכפר עמו, כי על-ידי זה מעוררין רחמי ה' יתברך שיסתכל לדון כל אחד ברחמיו לפי מקומו שיזכר פי אדמה ועפר אנהו שירדנו למקום מגשם כל-פך. (הלכות ערב ה', אות לו)

והעצות של העולם שאינם פועלים על ידי אלו העצות להתקרב להשם יתברך ולזכות לחיים נצחיים, כל אלו העצות אינם עצות כלל. מכל שכן בשמותר-חקים על ידי אלו העצות מהשם יתברך רחמנא לצלן. ועל עצות כאלו נאמר: כי גוי אובר עצות המה וכו'. וכתוב: ואין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה', הינו זאת החכמה ותבונה ועצה שהוא נגד רצון השם יתברך אין נקרא בשם חכמה ועצה כלל.

כי מי שיש לו איזה מה בקדקדו ראוי לו שיבין מאליו כי עקר העצות והתחבולות שצריך לחשב כל אחד הוא רק איך להנצל משאל תחתיות ומתחתיו. בפרט איך שרואין גדל גנות זה העולם שהוא מלא יגונות וכל ימיו פעס ומכאובות וסופו לעפר ישוב ומה יתרון לו להאדם בכל עמלו.

ובנדאי היה ראוי לכל החכמים אפלו לחכמי אמות העולם שיתקבצו פלם יחד ויחשבו מחשבות וחקמות ותחבולות ועצות אמיתיות מה הוא התכלית של זה העולם, ובשביל מה נברא האדם, ולבלות ימים ושנים על מחשבות ותחבולות אלו כמו שעשה אברהם אבינו וכל האבות הקדושים. בפרט עכשו שכבר זכינו לקבל התורה הקדושה הפלולה מתר"ג עצות הקדושות. בנדאי ראוי לנו לשום כל חכמתנו ודעתנו, רק לקיים את דברי התורה הקדושה בפשיטות ובתמימות, וזה היא החכמה הגדולה מכל החכמות, וזה עקר שלמות תקון העצה אמיתית בשזוכין על ידה לבוא לקיום התורה.

ועל כן התחיל דוד המלך עליו השלום ספרו אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, כי זה העקר להתרחק מעצת רשעים בתכלית הרחוק, ולחשב תמיד רק עצות איך לעבד את ה' באמת, ולקיים את התורה שנקראת עצה ותושיה, שזה בחינת תר"ג עטין דאורייתא. (הלכות סכה ז', אות ב' לפי אוצר היראה - עצה, אות יז)

שבת שובה

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב/סו)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמ נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= רחמנות (חלק א) =

... היתה לו מסירות נפש עצומה לעזר לכל נפש מישראל, כמו שכתב באב"י הנחל (מכתב ח): "השם יתברך יודע ועד, שאני מוכן ומזומן למטר את חיי וממוני וכל אשר לי בשביל עסק זה - לקרב איזה נפש ישראלי להי' יתברך או על כל פנים להכניס בו איזה הרהור תשובה אפילו רק לרגע אחת בלבד!"

אחר שנפל בדעתו, אחרי שהתגרש רצה לגור באיזה מחסן קטן, ור' ישראל הציע לו לגור אתו... והיה נראה שהוא לא רוצה לעזבו בודד, עד שהיה מוכן ללכת אתו בכל מקום על מנת שלא יפל.

בשספרו לפניו על אחד שנפל מהדרך, הזהיר מאד להודרו לנסות לחזקו, והיה מוכן שדוקא בנקדה הזאת שהאדם מתחיל לפל - צריך לחוש ולהודרו לנסות לחזקו (ועין ברש"י על פסוק "פי ימוך אחיך" - לפני שנפל אתה יכול להקימו, ואחרי שנפל - אפילו עשרה לא יכולים). וככה נתקיים. וכשאותו חבר אמר לר' ישראל שהוא לא מקשיב, הזהיר להתפלל עליו בלי לחכות, אולם כשלא הודרו לחזקו והתחיל אותו אברך לפל, ר' ישראל אמנם המשיך לבקש להתפלל עליו - אבל יותר בקרירות, ונראה היה שכבר קשה מאד להחזירו.

נכנס פעם לר' ישראל צרפתי שהיה נראה שהוא רחוק מהיהדות בכדי לעשות פדיון, ור' ישראל אמר הנסח של הפדיון בבכיה ובצעקה גדולה כמרגיש צער רחוקו, (עין בלקוטי תניינא ז. שעקר הרמנות הוא כשישראל עם קדוש נופלים בעוונות) והאיש התבהל מהצעקה של ר' ישראל (ועין בשיחות הר"ן קפ"ח). (סיון תשנ"ג - מבשרת)

אחר ספר לר' ישראל על לידה חולה שלא יכולה ללכת אלא רק לעמד, ור' ישראל צעק ובכה בחזק: "השם ירחם! תפלה! תשובה! תהלים!", והיה נראה שהוא מרגיש הצער של הילדה והמשפחה, וככה היה רגיל, שכשספרו לפניו מאיזו צרה, היה מרגש שהוא מרגיש ממש הצער של ישראל.

עצות ותפילות

מועדי ה' - יום-כפור, א

יום-כפור הוא כלליות כל הימים, והוא מחיה כל הימים, והוא מכניע הלב לדבק כל הרצונות להשם יתברך לבד; ועלי-ידיה נחבט כל מיני מחלוקות בגשמיות ורוחניות ונעשה שלום, ועלי-ידיה נמשך ששון ושמחה.

... וכן ברחמיך הרבים לקבל יום הכפורים הקדוש בקדשה גדולה ובשמחה רבה וחדה עצומה. ואזכה לקיים כל החמשה עונים ביום הכפורים בתכלית השלמות כראוי, ולהתפלל כל החמשה תפלות ביום הכפורים בכונה עצומה ונוראה, ולהתנדות בכל מיני רויים, ולהתחרט על העבר בחרטה גמורה ולעזב באמת דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבלבלות, ולקבל עלי בקבלה חזקה ונכונה לבל אשוב עוד לכסלה, ולבל אעשה עוד הרע בעיניך כאשר עשיתי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בשמחה ביראה ואהבה, ולבכות הרבה מתוך שמחה:

מלא רחמים, זכני לקדשת יום הכפורים האיום והנורא והנשגב מאד, פי הוא יום זה גדול וקדוש ונורא ואיום ואדיר, יום אחד בשנה אשר בחרת בו לעמך, לסלח עונותיהם ולכפר פשעיהם ביום הנורא הזה.

רחם עלינו וזכנו לקבל יום הגדול והנורא הזה כראוי, ולשוב בתשובה שלמה באמת, באפן שתסלח ותמחל ותכפר לנו על

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

עש ... שר' צבי נכנס לחלשה גדולה על הראה, והרופאים אמרו שהוא מסכן. וכל התינוקות של בית רבן הלכו לקבר הרמב"ם להתפלל לרפואתו, וגם אני ור' ישראל, זכרוננו לברכה, היינו שם, וגם אשתו של ר' צבי היתה שם. כשספרתי זאת לר' ישראל, אמר לי: רוצו ואמרו להם, שיקרעו מיד הכתב! ובהיות שעשה אותי שליח, רצתי מיד לקיים שליחותו, ושם מצאתי כל בני המשפחה, וגם זקן מפלג אחד ור' קהת שמו, שהיה מחסידי קרלין. וכששמע שר' ישראל אמר כן, אמר לחותן ר' צבי: שמע בקולו וקרע את הכתב! אבל חותנו לא רצה בשום פנים ואפן.

עש באותו לילה חלמתי שהייתי בשוק, וגם ר' צבי היה שם ודבר עמי. אמרתי לו: מה אתה עושה, והלא יסלקו אותך? אמר לי: החלטתי לעבר על התקיעת-כף, ושום דבר לא יפריד בינינו. ופתאום נתעוררתי ושמעתי קולות שאומרים: נפטר ר' צבי! ונפטר ר' צבי אז.

עש ואני מבקש רחמים מאת הקדוש ברוך הוא, שיזכני לראות באור ה', ואזכה להתקרב ולהשיג משהו מן אור הגדול שזורח בעולם, ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

עש וכמוכא ב'ספר המדות' (אות 'צדיק', סימן קנא): "ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיק" (ובסימן קנב): "עקר שלמות הנפש תלוי בקרבות הצדיקים". והשם יתברך יזכני לזה, במהרה בימינו, אמן.

צדקה וחסד

אחים יקרים

אנשי הצדיק, נא לרחם!

לקראת שמחת

חגי הסוכות ושמחת תורה

תנו לגמ"ח שלנו לעזור

לכל הנצרך

חשבון דואר 89.2255.7

והתימה טובה

וכל מה שאני רוצה לעשות איזה דבר שבקדשה יש לי מניעות רבות ועצומות בלי שעור, ועקר הוא מניעות המוח והלב. והפל אזכה לבטל עלי-ידי התענית הקדוש של יום הכפורים הפלול מכל הימים של כל השנה, כמו שכתוב, גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יפתבו ימים יצרו ולו אחד בהם. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, זה יום הכפורים.

רחם עלינו וזכנו לשוב בתשובה שלמה באמת בכל השנה, ובפרט ביום הכפורים הקדוש, ועזרנו להתענות התענית של יום הכפורים בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה רבה באמת, באפן שאזכה עלי-ידיה לקדש עצמי מעתה ולידע איך להתנהג בענין התעניות בכל השנה כלה, ולהיות פרוצונך הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד: (מתוך תפילה ק"א)